

Esta bodega, restaurada por la Fundació Per Amor a l'Art, pertencía a la Alquería de Comeig, conocida así por el apellido de la familia que la habitaba por lo menos hasta la riada (1957). Su apariencia debía ser muy similar a la Alquería de Barrinto (actual biblioteca de Marxalenes). Su existencia se desconocía hasta que, durante las excavaciones científicas llevadas a cabo en el verano de 2016, se descubrieron vestigios arquitectónicos de gran valor histórico relacionados con la actividad vinícola que se practicaba en ella.

Se considera que el momento de máximo esplendor de esta alquería fue alrededor de 1500, cuando Marxalenes era un pequeño núcleo de viviendas rurales que se hallaba a las afueras de las murallas de Valencia, en plena huerta. En esta época, según Paloma Berrocal, directora de la excavación, "se levantaron nuevos muros, se colocaron nuevas cubiertas y se embellecieron las estancias del primer piso con hermosos pavimentos de azulejos azules y blancos de estilo manisero, que representan motivos como la rodona, el *mitalad* o *mocadoret* y flores esquemáticas que se combinaban entre sí".

En el interior de la bodega hay una pequeña balsa que servía para recoger el mosto producido por el pisado de la uva y desde allí se trasladaba a las tinajas colocadas sobre los bancos corridos. Eran tiempos de bonanza económica.

LA HUERTA. ESPACIOS VERDES

L'HORTA. ESPAIS VERDS

Aquest celler, restaurat per la Fundació Per Amor a l'Art, pertanyia a l'Alqueria de Comeig, coneguda així pel cognom de la família que hi vivia almenys fins a la riuada (1957). La seua aparença devia ser molt similar a l'Alqueria de Barrinto (actual biblioteca de Marxalenes). La seua existència es desconeixia fins que, durant les excavacions científiques dutes a terme en l'estiu del 2016, es van descobrir vestigis arquitectònics de gran valor històric relacionats amb l'activitat vinícola que es practicava en ell. Es considera que el moment de màxim esplendor d'aquesta alqueria va ser al voltant del 1500, quan Marxalenes era un xicotet nucli d'habitatges rurals que es trobava als afores de les muralles de València, en plena horta. En aquesta època, segons Paloma Berrocal, directora de l'excavació, "es van aixecar nous murs, es van col·locar noves cobertes i es van embelleir les estances del primer pis amb bells paviments de taulells blaus i blancs d'estil manisero, que representen motius com la rodona, el mitalad o mocadoret i flors esquemàtiques que es combinaven entre si".

En l'interior del celler hi ha una xicoteta balsa que servia per a recollir el most produït pel trepitjat del raïm i des d'allà es traslladava a les gerres col·locades sobre els bancs correguts. Eren temps de bonança econòmica.

Ginés Vera Bellido i Pilar Hernández Yuste

EN MARXA

Celler